

C/2023/542

6.11.2023

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2023 r. – De Capitani / Rada

(Sprawa T-590/23)

(C/2023/542)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Emilio De Capitani (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, T. van Helfteren i N. Piga)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o odmowie dostępu do niektórych żądanych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. ⁽¹⁾, przekazanej listem poleconym z dnia 14 lipca 2023 r., oznaczonym numerem SGS 23/002579, wraz z załącznikiem zawierającym istotę odpowiedzi (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- stwierdzenie nieważności dorozumianej lub ciągłej wyraźnej decyzji o niepublikowaniu bezpośrednio w rejestrze Rady dokumentów ustawodawczych, do których dostęp został przyznany w następstwie złożenia wniosku o udzielenie dostępu na podstawie wyżej wymienionego rozporządzenia nr 1049/2001, zgodnie z art. 2 i 12 tego rozporządzenia (oraz z zasadą przejrzystości legislacyjnej ustanowioną w art. 15 ust. 2 TFUE);
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa przy wykładni i stosowaniu art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 1049/2001, w szczególności ze względu na to, że wykładnia i stosowanie tego wyjątku w zaskarżonej decyzji narusza obowiązek przejrzystości legislacyjnej przewidziany w art. 15 ust. 2 TFUE.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że nie stwierdzono istnienia nadrzędnego interesu publicznego uzasadniającego ujawnienie.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem dalszego żądania ewentualnego, dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkującego błędnym zastosowaniem obowiązku udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów (art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001) oraz brakiem uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa i naruszenia art. 2 i 12 rozporządzenia nr 1049/2001 (oraz zasady przejrzystości legislacyjnej ustanowionej w art. 15 ust. 2 TFUE), ponieważ w zaskarżonej decyzji zdecydowano w sposób dorozumiany lub w sposób wyraźny i ciągły o niepublikowaniu bezpośrednio we własnym rejestrze dokumentów ustawodawczych ujawnionych na wniosek obywatela.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).